

kun med nogle redaktionelle Ændringer, ens med den gældende Lovs. Derimod vil jeg sige nogle Ord om en Bestemmelse, som er gentaget fra den gældende Lov, og som gaar ud paa, at to Tjenestemænd, der er gift med hinanden, kun modtager eet Dyrtidstillæg, som fordeles mellem de to. Der har været rejst ikke saa ringe Agitation om den Sag, og der er vist endogsaa en Forening af med hinanden gifte Tjenestemænd, som i høj Grad stiller det Krav, at begge skal have Dyrtidstillæg, idet de paastaar, at Husholdningen fordyres derigennem, at Hustruen ogsaa har en Gerning udenfor Huset. Men foruden hvad man i Almindelighed kan sige, at dette, at begge Personer i en Husstand har et lønnet Erhverv af den Art, som Staten giver, dog nærmest maa regnes som en Fordel for Husstanden — hvilken Indvending er gjort tidligere mod dette Forslag om Ændringer i saa Henseende, og Rigsdagen har ogsaa tidligere været enig med Finansministeren deri —, maa jeg sige, at der dog i Aar vil være mindre Grund til at rette sig efter dette Krav, idet nemlig begge Personer jo nu faar et Løntillæg. Deres Løn, deres aarlige Indtægt, vil altsaa stige med en Fjerdedel for begge Personers Vedkommende. Det vilde da forekomme mig ikke ret rimeligt ogsaa at give begge Dyrtidstillæg.

Hele dette Lovforslag, som jeg her har omtalt, vil tilsammen give Udgifter, der beløber sig til 52 Mill. Kr., medens den nu gældende Dyrtidslovs Udgifter beløber sig til 41½ Mill. Kr. Der er altsaa en Tilvækst af 10½ Mill. Kr., men den øvrige Udgift er jo ikke ny for Rigsdagen, ikke ny for Statskassen. Forholdet vil altsaa stille sig saaledes: i indeværende Finansaar vil der komme til Udbetaling først 22½ Mill. Kr. til Løntillæg, hvis Lovforslagene vedtages i den her foreslaaede Form, dernæst 7 Mill. Kr. til yderligere Dyrtidstillæg, endvidere 1 200 000 Kr. til ikke pensionsberettigede Haandværkere og Arbejdere, hvilket Tillæg forfalder den 2. Januar 1919, altsaa i indeværende Finansaar, og endelig af det hele Dyrtidstillæg endvidere et Kvartalsbeløb, nemlig for Januar Kvartal 1919. Det beløber sig til omtrent 11 Mill. Kr. Altsaa det hele vil blive godt 41½ Mill. Kr., der kommer til Udbetaling i indeværende Finansaar. For næste Finansaars Vedkommende vil det blive 17 Mill. Kr.s Løntillæg og af Dyrtidstillægget over 32, 33 Millioner paa en Bagatel nær, altsaa 50 Mill. Kr. De to Lovforslags Udgifter beløber sig altsaa til 91½ Mill. Kr.

fordelt som sagt paa to Finansaar, hvoraf vel at mærke Dyrtidstillægget gælder for hele Kalenderaaret, medens Løntillægget kun gælder for tre Fjerdingaar af Finansaaret 1919—20. Naar jeg nu nævner dette Beløb, 22½ Mill. Kr., som Udgiften ved Løntillægget er sat til — en nøjagtig Statistik har Staten ikke over Tjenestemændene og deres Lønninger —, tror jeg at turde forsikre, at man er paa den rigtige Side. Højere vil det ikke blive, der er Mulighed for, at det vil blive noget lavere. Man vil vel forstaa, at det ikke er uden Betænkelighed, endog stor Betænkelighed, at der af Regeringen fremsættes saadanne Lovforslag for den høje Rigsdag, Lovforslag, der andrager saa overordentlig store Beløb, selv om man i Beløbene maa fradrage i en vis Forstand de Beløb, som ved tidligere Dyrtidstillæg er vedtagne af den høje Rigsdag, og som altsaa ikke er nye. Men Regeringen har anset denne Foranstaltning for forsvarlig, idet man er overbevist om, at den er billig — ikke billig i finansiell Henseende, men retfærdig — og man altsaa mener at maatte gaa til den. Jeg skal nu sige, at jeg vil kunne modtage Ændringer, som gaar ud paa Formindskelse af Udgifterne, hvis dette ikke berører Lovforslagene væsentligt, ikke berører deres Princip. Men jeg maa paa den anden Side modsætte mig, at man yderligere vil forøge Udgifterne efter disse Lovforslag. Desværre har det noget været Rigsdagens Vane, naar Ministeriet stillede Forslag, yderligere at forøge Udgifterne. Dette er det yderste, Statskassen kan strække sig til overfor Tjenestemændene, men jeg maa ogsaa bestemt hævde, at dette Forslag har vundet Tjenestemændenes Tilslutning og Tilfredshed, saaledes at der neppe vil være nogen Grund for nogen til yderligere at foreslaa Forhøjelser.

Jeg vil ikke gerne nu i Dag komme ind paa en finansiell Opgørelse i det hele, fordi om en Maanedstid vil jeg have den Ære at fremlægge Finanslovsforslaget for det høje Folketing, og det vil da være naturligt, at jeg kommer ind paa vore finansielle Forhold i flere Enkeltheder, og da vil ogsaa Statsregnskabet foreligge for Rigsdagen. Saadanne Beregninger, som jeg tidligere har gjort, og som ogsaa er gentagne af mange, at vore Statsudgifter i Øjeblikket beløber sig til omtrent 1 Mill. Kr. daglig, gælder ikke mere. I indeværende Finansaar vil det ikke blive en Sum af 360 Mill. Kr., som vil være Statens Udgift, men det vil i hvert Fald blive en Sum af 450 Millioner, snarere en Sum